

ΚΑΚΑ

κακά, τα, άκλ. ουσ. [<αρχ. κάκκη], (στη γλώσσα των νηπίων) οι ακαθαρσίες, τα περιττώματα ανθρώπων ή ζώων: «στο 'πα χίλιες φορές να μην πάνεις τα κακά σου». Υποκορ. **κακάκια** κ. **κακαλάκια, τα**.

- *θέλω κακά ή θέλω κακά μου ή θέλω τα κακά μου*, θέλω να αφοδεύσω, να ενεργηθώ: «μαμά, θέλω κακά μου».

- *κάνω κακά ή κάνω κακά μου ή κάνω τα κακά μου*, αφοδεύω, ενεργούμαι: «η μητέρα έβαλε το μικρό της στο καθοικάκι του να κάνει τα κακά του».

- *μη, κακά!* έκφραση με την οποία αποτρέπουμε κάποιο νήπιο να πιάσει ακαθαρσίες ή να αφήσει τις ακαθαρσίες με τις οποίες παίζει. Λέγεται συνήθως με κάποια έκφραση αηδίας, ενώ, μερικές φορές, πριν ή μετά από τη φρ. ακούγεται και το *λιακ*. Στην περίπτωση που το νήπιο έβαλε τις ακαθαρσίες στο στόμα του τότε αντί του *μη* ακούγεται το *φτου* επαναλαμβανόμενο.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας